

ROADSTAR

klubbens formål

Klubbens formål er at virke som samlingssted for personer med interesse for MX-5 og ved løbende kontakt til producent, importør og forhandlere, at opsamle og formidle viden om nyheder, drift og vedligeholdelse af MX-5.

Klubben vil tillige søge at arrangere køretekniske kurser, foredrag, klubløb samt "sociale træf" herunder udflugter.

Medlemskab

Enhver med interesse for MX-5 kan, mod at betale kontingent til klubben, blive medlem af MX-5 Club Denmark.

Kontingent for 2003 udgør 300,- kr.
Familielkontingent 500,- kr.

Mødested – Sjælland:
Traktørstedet Maglesø
4300 Holbæk
Tlf.: 59 18 31 68

Vi mødes den første lørdag i måneden fra april til oktober, kl. 14.00-15.00. Derfra vil der normalt blive arrangeret en køretur ad mindre landeveje.

Redaktionen:
Ove Lau (Redaktør)
Mellemvej 18
2750 Ballerup
Tlf.: 44 97 82 82
E-mail: ove.lau@skolekom.dk

Dorte Sall Andersen & Danny Damhave

Redaktionen påtager sig intet ansvar for manuskripter, fotografier eller illustrationer, der indsendes uopfordret.

Redaktionen anbefaler, at indlæg til bladet (hvis man har internetadgang) skrives ved hjælp af skabelonen på klubbens hjemmeside. Har man ikke internetadgang skrives indlæg i 2 spalter, Arial 12 på en diskette, der så fremsendes til redaktøren.

Anden form for skriftlige indlæg fremsendes efter aftale med redaktøren.

For alle indlæg til bladet gælder, at redaktøren forbeholder sig ret til at forkorte, udskyde eller evt. afvise indlæg.

Bladet udkommer i april og november. Deadlines henholdsvis 1. marts og 1. oktober

Bestyrelsen

Formand:

Ove Lau
Mellemvej 18
2750 Ballerup
44 97 82 82

Næstformand:

Bjørn Christensen
Violens Kvarter 8A
2620 Albertslund
43 64 87 21

Kasserer:

Michael Ryding
Birkevej 20.
3460 Birkerød
45 81 73 00

Sekretær:

Lars Gustafsson
Stistykket 11
4000 Roskilde
40 13 22 63

Suppleant:

Thomas Nyhlén
Stensåkeraväg 136, S-23833
+46 40 54 79 05

Aktivitetskalender 2003

Den sidste aktivitet i år er juleturen den 6. december.

Juletur til Dyndet, Mosehusets Købmandshandel..
Efterfølgende er der julefrokost i Maglesø.

FOTOKONKURRENCEN.

Billeder in-action. Sidste frist for indsendelse til Bjørn fredag d. 21. november.

Vidste du at:
Klubben har en internetadresse
www.mx5club.dk

INDHOLDSFORTEGNELSE

REDAKTØRENS BOKS side 3

ARTIKLER FRA MEDLEMMERNE

(oplevelser med MX'eren)

Det glade vanvid.....	side 4
Blæs støvet af.....	side 4
Tanker.....	side 6
På Europa tur.....	side 8
En tur ud i det hvide.....	side 10
Mazda MX-5 Club 10 års jubilæum 2002..	side 10
Turen til Smygehuk, Sverige.....	side 11
Turen går til Røsnæs.....	side 12
Fra fræk rød til uskyldig blå.....	side 14
Bestyrelsen kom hinanden ved!.....	side 14

TEKNISKE ARTIKLER

Skæve fælge.....	side 14
Det lille Cabrio-Leksikon.....	side 15

MEDDELELSER

Aktivitetsskalendar.....	side 2
Fotokonkurrence.....	side 2

GENERALFORSAMLINGEN

Summegruppernes forslag.....	side 6
------------------------------	--------

REDAKTØRENS BOKS

ROAD-STAR:

Nyt format – kulør på tilværelsen.

Det er redaktionen en glæde at kunne præsentere medlemmerne for et nyt blad.

Halvdelen af siderne kan nu trykkes i farver, hvilket – sammen med det større format – skulle resultere i et mere læsevenligt produkt.

Forhåbentlig giver det også anledning til, at flere annoncører melder sig.

På generalforsamlingen i år blev der dannet 4 ”summegrupper”. Medlemmerne i disse grupper skulle komme med deres bud på, hvilke forventninger de har til klubben og dens bestyrelse.

Der kom flere rigtig gode forslag.

Gennemgående forslag var, at bladet er et vigtigt organ for klubben samt at det er godt for medlemmerne at have noget konkret at kunne tage i hånden og læse. Endvidere blev der peget på vigtigheden af en velfungerende hjemmeside, hvor der er mulighed for hurtig kommunikation mellem medlemmernes indbyrdes, såvel som mellem bestyrelse og medlemmer. Ovennævnte områder har bestyrelsen derfor valgt som højt prioriterede indsatsområder, som vi så hurtigt som muligt skal have sat i gang.

Det nye blad er et synligt resultat på at efterkomme medlemmernes ønsker.

Det er også meget opmuntrende, at så mange medlemmer denne gang har villet skrive til ROAD STAR for at fortælle om deres oplevelser med MX5'eren. Dette er redaktøren meget glad for, da det gør bladet mere afvekslende og vedkommende.

Da næste blad jo udkommer efter den mørke vintertid, hvor mange MX5'ere ikke er meget ude at køre, opfordrer jeg hermed medlemmerne til at indsende indlæg, gerne af både debatterende og teknisk art. Bladet er på 16 sider. De skal udfyldes – så skriv.

Hjemmesiden skal nydesignes. Vi skal have fundet en ny webmaster, da Bjørn har frasagt sig opgaven – grundet manglende tid. Skulle der være medlemmer, som har tid, lyst og evner til at påtage sig opgaven, må man meget gerne henvende sig til formanden.

Jubilæumsfesten er ikke glemt, men udvalget – Bjørn og Michael – har skønnet, at det er mere hensigtsmæssigt, at den bliver koblet på den ordinære generalforsamling til foråret.

I skrivende stund inden bladets deadline er der lørdag d. 4. oktober, som er sidste gang på Maglesø i denne sæson.

Denne naturperle midt på Sjælland med traktørstedet og det venlige værtspar er jo klubbens samlingspunkt. Her kommer medlemmer og bestyrelse, når de har tid. Der er altid en rar og afslappet stemning. Der bliver set på – og snakket biler. Frokost eller kaffe bliver indtaget, og som regel slutter det med en kortegækørsel ad de små veje i området, inden bilerne igen søger hjem mod carportene.

Det glade vanvid

- af Knud Erik

Det påstås at forandring fryder. Nogle mener jo større forandring jo bedre. Ja der er sågar dem der skifter konen ud for forandringens skyld.

Så galt står det heldigvis ikke til hos os. Men der kunne jo godt komme et frisk pust i dagligdagen, uden det ville skade. Så hvorfor ikke finde på noget der giver lidt kulør på tilværelsen?

Så her kommer historien om nyerhvervelsen.

For en del år siden havde jeg stor lyst til at anskaffe en Opel GT, men jeg måtte jo styre mine lyster. Det tætteste jeg kom på en spændende bil, var ved at læse div. artikler og blade.

Og gang på gang er jeg her stødt på rosende ord om Mazda, specielt MX5. Den er ofte blevet fremhævet, som en bil med charme og stor køreglæde. Tilmed er den økonomisk opnåelig for menig mand, så den spøjte ofte i mine drømme.

Men der skulle nu gå en del år før, lejligheden skulle byde sig.

Som tiden er gået, er lilleemor og jeg jo kommet i den alder hvor ungerne er ved at flyve fra reden.

Da den yngste datter solgte sin hest og bebudede fraflytning, kunne jeg lige se lilleemor og gammelfar sidde hjemme med tøfler og se TV. Nej det skulle være løgn. Der måtte ske noget.

Vi har gennem mange år fulgt datteren til utallige ride stævner, som har givet os mange dejlige oplevelser, så der måtte findes et alternativ.

Vi stod nu tilbage med hestetrailer og en firhjulstrækker.

Jeg var godt tilfreds med firhjulstrækkeren, som vi bl.a. har været på Nordkap i, men den var måske en smule overdimensioneret som bil nummer to.

Og så var det jo lige det med 5eren. Den kunne måske kombinere behovet for bil nummer to, med det jeg søgte, nemlig oplevelser, køreglæde og en anderledes bil.

Og så skal det lige tilføjes, at jeg ikke gider ligge i skyggen under en gammel veteranbil hver weekend. Så derfor MX5.

Jeg begyndte så at undersøge markedet. Og pludselig var den der. En lille rap sag i blå. Den måtte jeg prøve.

Det var en af de sidste rigtig gode efterårsdage, så den stod på open air. Og da jeg ikke har kørt i åben bil før var det en fantastisk oplevelse. Jeg var solgt lige på stedet. Men hvad med lilleemor? Ville hun sige ok?

Dagen efter blev hun slæbt med til den nærmeste forhandler og fik forevist en magen til.

"Kan du lide den"? spurgte jeg forsigtig.

"Der er jo ikke plads til bagagen svarede hun"! Hun er nu også altid så praktisk.

"Der er da plads til dankortet og en tandbørste", argumenterede jeg.

"Ja hvis du mener det", sagde hun. Og top, det gjorde jeg.

Der gik ikke mange dage inden vi var blevet enige om en fornuftig byttepris, hvis man kan tale om fornuft i den sammenhæng.

Men tak skæbne hvor den lille blå dog var centrum for megen opmærksomhed da den kom hjem i garagen.

Aldrig har vi set så mange naboer på en gang. Og svigersønnerne, ja også døtrene var helt vilde. Og alle skulle ha en tur. Og alle kikkede når den komme charmerende forbi. Og til september er det et år siden.

Så nu tager lilleemor og gammelfar ud i det blå i den blå, for at se Danmark i græshøjde, og vi har allerede haft mange fine ture. Når solen skinner, fuglene synger, og vi kører gennem den grønne skov med kaffen i bagagen, ja så glemmer man alt om livets trængsler.

Det er balsam for sjælen.

Ja den er dejlig. Var man bare 30 år yngre. Men skidt, bedre sent end aldrig. Som jeg siger: "Når først låget er banket på kisten er det jo for sent

Var der nogen der sagde: "det glade vanvid"?

Ja hørt, men "prøv selv"

Og skal man være lidt spøjs, så er det jo billigere at skifte bilen ud frem for konen.

"Blæs støvet af dig selv og din MX-5 på Ring Knutstorp"

- af Kim Mortensen

Vi var (kun) fem der lørdag d. 28 Juni satte hinanden stævne på Ring Knutstorp, en spændende svensk racerbane mindre en 1 time fra Danmark. Deltagerne var:

- René Larsen iført en sølvfarvet, hårdtpumpet turbo trimmet MX-5'er.

- Hasse Gårde-Askemose iført klassisk hvid 1.6 1990 MX5 med +200.000km på klokken.

- Christian Trinderup iført flot blåmetallic 1.8 Jubilæumsmodel.

- Peter True / Christina Højgaard iført lækker 1.8 Evo' Orange.
- og undertegnede Kim Mortensen iført standard rød 1.6 1990 model.

Mødetiden var sat af vores koordinator René til kl 06.30 i Helsingør. Puha, og så på en lørdag. Alle indfandt sig til tiden og vi kom med første færge kl 06.50. En kop kaffe og lidt blød brød i cafeteriet gjorde underværker. Og pludselig var vi på den anden side uden en chance for at handle stort ind toldfrit, hvilket også var ligegyldigt med de priser.

René mente han kendte vejen, så han førte kortegen sikkert ud af Helsingborg på vej mod Knutstorp. Turen blev dog lidt længere end forventet, da René, sikkert distraheret af at skulle holde øje med turbotrykket, missede en exit på motorvejen, så vi fik set et pænt stykke svensk motorvej - i begge retninger ! Men vi havde tid nok, og nåede frem til Knutstorp som nogle af de første alligevel.

Vores erfaringsniveau med racebaner var meget forskelligt; Christian var novice, Peter og jeg havde kørt en enkelt gang før på Knutstorp ifbm mærkebilskonkurrence, Hasse havde kørt en del på Jyllands Ringen og René var den garvede med en del banerfaring.

Dagen var arrangeret af den svenske Lotus klub, som havde inviteret den svenske MX5 klub, som igen havde inviteret os. Det var ganske uofficielt i stemning og organisation, idet den svenske Lotus arrangør bød velkommen, indskærpede at dette ikke var konkurrence

kørsel, men mere en dag hvor man kunne få lidt erfaring med at køre sin bil på bane. Der var ingen tidstagning, kun 2 officials og ingen ambulance standby. Dette var en meget stor forskel til det mærkebils arrangement jeg deltog i for 2 år siden, og det kunne umiddelbart lyde mindre sikkert. Men netop fordi tidstagning var forbudt, var stemningen meget mere afslappet, og presset på de nye køre mindre end sidst. Og der var ingen uheld eller bulede biler denne gang, i modsætning til for 2 år siden.

Vi kunne vælge mellem 4 grupper, afhængig af erfaring med banekørsel. Vi lagde ud i gruppe 4 (novice), så vi "lige" kunne se de andre lidt an. Så efter at de tre andre grupper havde været hver deres 20 minutter på banen, så var det vores tur. Afsted i en gruppe på ca 15 biler; Lotus/Caterham Super 7, Lotus Elise, MX5, Alfa med mere.

OG DET VAR BARE EN FANTASTISK OPLEVELSE.

Vi fik i løbet af dagen 4 ture af 20 minutter på banen, og i nogle af omgangene i fint selskab med Porsche 911, Mercedes, Ferrari med flere. Disse fine biler blev dog primært nydt i bagspejlet, når vi susede forbi dem ☺.

Til daglig luller de fleste os nok afsted i morfar tempo med mindre en 4000 omdrejninger og det klarer en MX5 selvfølgelig meget fint. Men her på banen, hvor man får rørt grundigt rundt i gearkassen og følger omdrejningsnålens hastige stigning til 7000 omdrejninger gang på gang, der kan man virkelig få en fornemmelse af hvilken lækker stykke køretøj Mazda har bygget. Uden at brokke sig suser man rundt på banen og for hver omgang bliver man mere og mere dus med bilen. Dækkende er det eneste der lider og "powersliding" er ikke længere noget kun forbeholdt muskelbiler på Eurosport kanalen, men en realitet i en 1.6 liters MX5. Og det i biler med 160.000 – 200.000 kilometer på bagen. Imponerende. Når man træder ud af bilen efter en tur, sidder smilet fast i ansigtet, og det bliver hængende i mange dage efter en sådan oplevelse.

Så hvis du er i tvivl om et sådant arrangement er noget for dig, så er det kun en måde at finde ud af det på;
TAG MED NÆSTE GANG !

Man kan sagtens tage til Knutstorp og få en dejlig dag hvor man kan se på flotte biler, både parkeret og i fuld fart. Og får man lyst til at prøve bare en enkelt runde på banen, så kan man gøre det med andre novicer i et fornuftigt tempo. Det kræver kun en styrthjelm, fornuftigt bomuldstøj og et mindre banegebyr.

Du skal selvfølgelig vide at bilens forsikring ikke dækker ved banekørsel, men netop dette faktum sikrer mod "hovedet under armen" kørsel.

Og hvis din bil er i orden med bremses, olie og vand, så tager den ikke skade, da den er bygget til at blive kørt. Min bil kørte reelt bedre bagefter, da de værste aflejringer var grundigt brændt af.

Så hold øje med aktivitetskalenderen eller lav allerede nu en forhåndsbooking hos René, så han ved du er interesseret. Jeg håber vi ses på Knutstorp næste gang.

Tanker efter vort første møde med MX-5 klubben

- af Else og Knud Erik Madsen

Vi har i efteråret 2002 skiftet vores store Mitsubishi Strada firehjulstrækker ud med en MX5.

Det er sket, efter at Knud Erik sammen med vore 2 svigersønner over utallige bilblade har sukket og sagt at sådan en ville han have. Jeg har altid tænkt, uden at vide hvad en MX5 var for noget, lad dem bare læse, det koster jo ikke noget. Men pludselig en dag blev jeg slæbt med op til en bilforhandler i Kolding, for at jeg skulle se en MX5, det var vist omsonst, for han havde næsten købt en. Det gjorde nu ikke noget, for jeg som ikke før har interesseret mig for biler, blot betragtet dem som et transportmiddel, er faldet pladask vor vores MX5 og har derfor også glædet mig til at møde MX5 klubben.

Efter at have meldt os ind i MX5 klubben fik vi vores første mødeindkaldelse til general-forsamlingen. Vi var meget spændte på om klubben var noget for os, da det efter blad og hjemmeside ser ud til at det meste foregår på Sjælland, det kan jo hurtigt blive for dyrt i broafgift, da vi bor i Jylland.

Vi er positivt overraskede, vi fik en dejlig velkomst, et håndtryk af alle på mødestedet inden den fælles køretur. Det var et flot syn sådan at køre i kortege med så mange MX5 på række, folk vi kørte forbi kiggede og glemte helt at arbejde i haven. Det giver mange misundelige blikke fra omgivelserne at være MX5 ejer. Det var en dejlig tur, der var arrangeret ud på små veje i en flot natur, tak for det.

Efter køreturen nåede vi Fjordkroen, det er et flot og hyggeligt sted med noget godt mad, en buffet hvor der intet manglede.

Selve generalforsamlingen var også en god oplevelse. Det lader til at være en formand og bestyrelse med mange tanker og ideer. I forstod at få forsamlingen gjort aktiv, så der kom mange nye input til jeres fremtidige arbejde. Der var en god stemning og en livlig debat. Dejlig, men sjælden oplevelse af en generalforsamling.

Efter dette første indtryk af klubben er vi sikre på at vi vil få glæde af den fremover. Vores opfordring til alle, men især jyske og fynske medlemmer, er at klubbens medlemmer vil være med til at lave nogle gode ture. Vi vil også gerne hvis klubbens medlemmer vil bruge hinanden, og den ønskede adresseliste, så vi spontant en dag kan mødes uformelt til en tur. I skal vide at hvis i får lyst til en køretur til Kolding, er vi altid parate med en kop kaffe.

Resultatet af "summegruppernes" forslag til klubbens bestyrelse på den ordinære generalforsamling 2003

Renskrift: Ove Lau

1. gruppe:

Bladet på biblioteker (omkostning?)

I denne forbindelse kunne Mazdaorganisationen måske sponsorere noget af omkostningerne. Flere biler solgt. Flere medlemmer til klubben.

Evt. Annoncer i aviser om klubbens aktiviteter og invitation til en dag.

Hvis det i referatet fremgår, at det er biltilstedeværende medlemmer, der opfordrer bestyrelsen + koner (mænd) går ud og spiser 1 gang om året (på klubbens regning – Ove Lau's tilføjelse), kan der ikke komme sure miner.

Dem fra Jylland arrangerer udflugter – kunne måske fremme medlemstilgang i Jylland bl.a.

Forhandlere kunne måske fortælle, hvor de fleste MX5'ere er solgt, hvis han f.eks. ville hænge plakater op.

2. gruppe:

Bladet skal være/indeholde:

Appetizer til nye medlemmer
Aktivitetskalender
Annoncer
Teknisk information
Medlemsindlæg

Mere fokus på hjemmesiden, kraftig opprioritering
Bladet på hjemmesiden
Lave mailingliste til ture mv.

Hvad vil vi med klubben:

Ture :
Arrangementer : med hyggeligt samvær i 2. prioritet
Teknik :

Internationale kontakter

3. gruppe:

Ok at bestyrelsen går ud og spiser en gang årligt.
(bord 4)
generel uddybelse af hjemmeside: referater, blade mv., klubvedtægter.

Skabe medlemsrabat hos værksteder, forsikringer og entréindtægter

Medlemmer skal selv være aktive m/arrangementer.

Webforum/messageport

4. gruppe:

Vigtigt at sikre hurtige og effektive kommunikationsveje. (-finde inspiration fra andre klubbers hjemmesider)

Reklamere for hjemmesiden i bladet – hvad den kan bruges til.

Debatside – medlemmerne imellem på hjemmesiden.

God ide med e-mail medlemskab, der sikrer hurtig kommunikation (skal ikke erstatte andet medlemskab).

Bladet:

gode råd om bilen
orientering – nyt fra Mazda (MX5)
faglige indlæg fra køretekniker/mekaniker e. lign.
oplevelser fra ture (MX5)
klubbens "store linier" – indlæg desang.
redaktionen kan uddelegere opgaver om indlæg til bladet – til medlemmer.
Vindere af konkurrencer forpligter sig som skribenter/(ref. af konkurrencen – O.L.'s tilføjelse).

Ad hoc arbejdsgrupper til særlige opgaver, laver fodarbejdet for bestyrelsen.

(Man melder sig – nogle står på en liste, som bestyrelsen kan kontakte fra).

5. gruppe:

Ny "side" på internettet vedr. internationale events. Til denne side knyttes en "kontaktperson", så interesserede har mulighed for at finde sammen. (William?)

6. gruppe:

Bladet "Roadstar" er en meget vigtig del af klubben, som ikke må nedprioriteres. Det har tidligere været en stor fornøjelse at læse bladet, og det er også (eller kan være) et godt markedsføringsværktøj for klubben. Om det bliver i farve eller ikke, er ikke så vigtigt.

Rygepauser på generalforsamlingen, så vi kan blive fri for at sidde i en større skovbrand. Ubehageligt for ikke-rygere.

(Ved opstarten til generalforsamlingen gjorde jeg opmærksom på dette problem. og foreslog en model. Ove)

Få Mazdaimportøren til at annoncere i bladet, evt. med navn og adresse på samtlige forhandlere.

En mere levende hjemmeside med hyppige opdateringer.

7. gruppe:

Bladet, undersøg om Mazda DK er interesseret i at sponsorere/bidrage til udarbejdelse af bladet. (evt. pengebidrag, trykning uden beregning).

Foreslår at Aktivitetskalender udsendes i begyndelsen af sæsonen. Opdateringer sker udelukkende på nettet.

Arrangementer annonceres så vidt praktisk muligt via udsendt papir. Gerne en gang om måneden, evt. hver anden.

Bestyrelsen kan lette sit arbejde ved underudvalg. God ide med redaktion og aktivitetsudvalg. Overvej om der er yderligere behov:
sportsudvalg
internationalt udvalg
festudvalg

Det har været spændende at læse "summegruppernes" referater. Det bekræfter mig i, at kun med medlemmernes aktive indsats kan det lykkes at få en god og vel-fungerende klub.

Det er sat på dagsordenen for bestyrelsesmødet d. 1. september. Her vil vi prioritere de forskellige forslag, hvoraf en del kan samles i temaområder.

Bladet "Roadstar" og klubbens hjemmeside er gennemgående i gruppernes forslag. Et samarbejde med Mazda DK prioriteres også højt hos grupperne.

På Europa-tur med MX-5'eren

- af William

Det startede med en tur jeg ikke kom med på. Lige da jeg havde købt min MX-5 i 98 meldte jeg mig selvfølgelig ind i MX-5 klubben og var selvfølgelig med til det første møde derefter på Maglesø. Mine mange år i MG klubben havde lært mig hvor mange hyggelige stunder man kan få i de kredse. Som sædvanligt var Bjørn og Lene der også, de havde lige været i Paris til et gigantisk MX-5 træf, med biler fra hele Europa og deltagere fra det meste af verden arrangeret af en fyr fra Belgien, Ronald Van Kelst. Det syntes jeg lød rigtig spændende, jeg elsker at komme ud til stævner og møde andre mennesker med de samme interesser, så da Ronald forholdsvis kort tid efter annoncerede at han arrangerede et lignende træf i Brugge i Belgien i 2000 var jeg straks på. Det år var vi to biler fra Danmark, Robert og Iben og så mig, men svenskerne var der i et pænt antal, så det blev til de første kontakter med dem, specielt med Thomas og Eva, som siden er blevet de

faste partnere på turene rundt i Europa.

Med i Brugge fra Sverige var også Fia og Jörgen, de blev mere eller mindre kuppet til at lave næste års Europatur, "Miata's to the midnight sun" i 2001. Det var nok på den tur, hvad jeg vil kalde den europæiske

MX-5 gruppe blev dannet. Det var en tur som fra os i nord kun var på en hel uge med start Stockholm, for mange af dem længere syd fra startede turen i Paris. Men det var også en lang tur, så der var kun 40 biler med. Selv havde jeg kort forinden smadret min MX-5 og den nåede ikke at blive klar til turen, så jeg måtte nøjes med Volvo'en, men det var vist bare en fordel, for der er ingen på den tur der nogensinde glemmer ham der kørte Volvo! Verner fra Tyskland havde selvfølgelig sørget for at jeg fik en speciel streamer til bagruden: "Miata Support Vehicle" står der, sådan er de bare! Turen op til midnatsolen blev en utroligt dejlig tur, vi havde så godt vejr, at der næsten blev rift om at køre i den airconditionerede Volvo, så en stor del af turen kørte jeg med andre i deres MX-5'ere. Fordi vi bare var 40 biler og en hel uge lærte vi hinanden rigtig godt at kende, så de følgende år har ævret gensyn på gensyn fra den tur. Lidt beskæmmende, når vores naboer inviterer, så vælter det med englændere, tyskere, hollændere, belgiere, franskmænd, amerikanere m.fl. men kun en dansker, det står stadig som perlen af ture, men måske bliver den slået næste år, mere om det senere. Senere det år var jeg en tur med den svenske Miataklub til Nürburgring, denne gang standsmæssigt kørende, en dejlig efterårstur i september, ned til hvor der er lidt varmere. På turen nordpå var der også en del Schweizere, de reklamerede for deres 10 års jubilæums event "Cheese and Chocolate Rally 2002", den hoppede jeg også på. Så i slutningen af maj vendte jeg snuden sydover, ad små veje ned gennem Tyskland, et enkelt lille sidespring ind i Frankrig og ind i Schweiz. Gensyn med en masse bekendte og nogle herlige dage, hvor vi blev ledt rundt i et virkelig flot landskab og så en masse seværdigheder. Om aftenen som altid på de ture, god mad og en hyggelig stemning. Efter et par dage brød vi alle op og kørte hver sin vej. Jeg havde besluttet at jeg ville se Venedig, når jeg nu var så langt sydpå, så op over alperne og med en overnatning ved Gardasøen ned til Venedig, hvor jeg brugte en hel dag, nu har jeg været der, før jeg stak snuden nordover op til et lille tilfældigt hotel. Det gode ved turene der i forsommeren er at der altid er plads på hotellerne, så når man ikke gide køre længere, finder man bare et lille hotel. Dagen efter skulle jeg lære at alperne ikke sådan er til at bide skeer med. Jeg valgte selvfølgelig at skulle igennem et lille pas og kørte opad mod det. Undervejs var jeg helt oppe i skyerne og da jeg jo endnu ikke har fundet ud af hvordan man slår kalechen op var det en ret våd fornøjelse, samtidig med meget ringe sigt, men jeg overlevede da, kørte forbi noget der nok skulleforrestille en afspærring for efter 50 km at holde foran en ca. 2 m høj snemur. Nå det var der jo ikke noget at gøre ved, tilbage igen, vi prøver det næste pas, der havde de ikke nøjedes med en afspærring, politiet stod og afviste en, han var ikke særligt god til engelsk, men jeg fik da fat i at jeg skulle længere vestover, så enden på det hele blev at jeg kom helt tilbage til Como og gennem et lille pas tilbage ind i Schweiz. På den lille toldstation oppe

på toppen vil jeg tro de 3 toldere havde ventet hele dagen på, at der kom nogle, så jeg måtte vente længe mens de undersøgte både mig og bilen. Det var vel ca. 3 plusgrader, der lå stadig lidt sne rundt omkring, det blæste en halv pelikan og jeg havde bare shorts og en t-shirt på, men de lod mig dog komme igennem inden jeg blev helt blåfrossen. Ned igen til varmere strøg, finde et lille hotel tæt på Liechtenstein og få noget mad. 2-3 dage senere havde jeg fået snøvlet mig hele vejen hjem ad nogle af Europas små snoede veje. En herlig tur.

I år var det så igen Ronald der havde kaldt til samling, denne gang i Reims i Frankrigs champagne distrikt. Kørte hjemme fra nogle dage inden, det var stadig april og koldt i Danmark, jeg kørte over til Tønder og fulgte marsken ned til Belgien, en lille færge over Elben langt uden for Hamburg og ditto nede ved Bremerhaffen. I Holland stod tulipanmarkerne i fuldt flor, det er altså et flot syn, mark efter mark i næsten alle tænkelige farver. Jeg havde egentlig tænkt jeg skulle have haft købt noget øl i Holland og Belgien, men i Holland var det dronningens fødselsdag, så der var flag alle vegne, jeg satte Dannebrog i antennen og blev kort efter stoppet af en politibetjent, vist mest fordi han engang havde haft en dansk kæreste i Kolding og lige skulle praktiserer lidt af sit danske. I Reims var der igen gensyn med en masse gamle bekendte, gruppen fra Midnight Sun turen var skrumpet lidt ind, men det var stadig kernen i arrangementet. Også her var der nogle amerikanere med og da jeg jo kørte alene, blev der lynhurtigt stoppet en ned i min bil, Ed fra San Diego. Det blev nogle fornøjelige dage med de gamle venner og de nye fra Amerika. Der står helt klart et sæde klar til mig, når jeg en dag kommer på de kanter. Vi fik set nogle champagne-rrier, både store og små, meget spændende og havde nogle rigtig dejlige ture i Champagne området, hyggelig sammenkomst om aftenen og dejlig mad. En måned senere var det så Svenska Miata klubben som kaldte til 10 års jubilæum, det foregik ligeovre på den anden side af sundet, med base på Ørenæs Slot lige nord for Landskrona. Man skulle tro det kunne trække nogle flere danskere af huse, men nej, de spørger stadig ude i Europa-om der kun er én MX-5 i Danmark. Da vi ankom var det stort gensyn med mange af de svenskere

der havde været med på Midnight Sun turen, eller nogle af de andre steder. Nordmænd, englændere, tyskere m.fl. havde også fundet vej. På anden dagen var der først besøg på et museum i Helsingborg, "Teknik på farfars tid". Det var et helt privat drevet sted og det er den største bunke skrammel jeg nogen sinde har set samlet sammen på så lidt plads, men når man kiggede efter var der rigtig mange fine og spændende sager ind imellem. Derefter var der arrangeret et orienteringsløb, hvor det gjaldt om med færrest mulig km at finde en række foto i nogle punkter markeret på kortet.

Jeg bommede en post, hvor jeg måtte køre 3 km ekstra, så jeg blev "kun" nr. 2. Præmien var et lækkert Momo-rat.

Dagen efter var der dels en formiddagskøretur som endte på Ring Knutstorp, hvor der var banekørsel hele dagen, dels en eftermiddagskøretur som udgik samme sted fra. Jeg ræsedde om formiddagen og var på en rigtig flot tur op over Hallandsåsen om eftermiddagen.

Om aftenen var der gallafest på slottet, god mad og hyggeligt samvær.

Hvor går turen så hen næste år? Ja, det er faktisk lidt svært, I skrivende stund er der en belgier der har arrangeret en ugetur til det sydlige Frankrig den, ser faktisk ret spændende ud, spørgsmålet er hvem der kommer. Sidst jeg hørte var der kun 4 belgiere meldt til. Ronald har også været ude med en mail om at han måske laver noget, men han blev far 14 dage efter sidste tur, så lad os nu se, prioriteterne kan jo ændre sig. Det bedste sted at følge med er på www.miata.net, der lægger de fleste noget på, når der er et større event. Selv har jeg besluttet at det nu er min tur til at køre med i en andens MX-5, så jeg tager til NatMeet 2004 i

påskén. Det foregår i Blue Mountains uden for Sydney i New South Wales, Australien. De blev vist nærmest euforiske da jeg tilmeldte mig, de havde ikke rigtigt gjort noget for at annoncerer det på den nordlige halvkugle, så det var lidt tilfældigt via en mail fra Petra Van der Berge, en af de faste fra Holland, at jeg hørte om det. Det skal nok blive en rigtigt hyggelig tur. Det blev i hvert fald min undskyldning for at se og gense de egne. Med den nylige royale forlovelse, som alle vel p.t. regner med fører til bryllup i april eller maj, bliver det sikkert ekstra sjovt at være dansker i Australien. Så mon ikke der kommer en lille historie derfra om et års tid.

En tur ud i det hvide

- af Else Mads

Vores første længere tur med vores nye MX5 blev mere dramatisk end planlagt. Knud Erik havde på nettet fundet en hardtop, som var til salg i Sverige. Efter flere mails frem og tilbage blev de enige om en fornuftig pris. Så meldte problemet sig med at få den til Kolding, det er jo lidt svært at sende sådan en med posten og manden boede i Stockholm, så det var jo en lang tur derop. Men han skulle på familiebesøg i Fellkøbing, som ligger ca. 150 km fra Göteborg og ville godt tage den med dertil. Så kunne vi jo selv køre derop. Vi lejede derfor et sommerhus i Sæby i en weekend i oktober og sejlede fra Frederikshavn tidligt om morgenen i godt vejr. Da vi ankom til Sverige var et kraftigt snevejr i gang, vi håbede og troede at det nok snart ville holde op.

Vi havde hjemmefra printet en kørselsvejledning ud fra Shells hjemmeside. Den viste sig desværre ikke at være meget bevendt, vi kørte rundt og rundt i byen, så vi måtte spørge om vej på en servicestation, de kendte ikke gadenavnet, men en mand vi mødte udenfor kunne fortælle os, at vi var i den forkerte by. Det vil svare til at køre rundt i Vejle for at finde en vej i Kolding. Se det var jo ikke så godt, vi havde spildt megen tid og snestormen blev værre og værre. Men langt om længe fandt vi den rigtige by, men nu havde vi ingen kørselsvejledning. Skiltene kunne slet ikke læses for sne, de få mennesker der var ude, som vi kunne spørge kunne ikke hjælpe, så vi kørte bare rundt i håb om at der måtte være en tankstation, for der kan man som regel få et bykort. Efter nogen tids kørsel lykkedes det endeligt at få et bykort og så lå gaden lige rundt om hjørnet.

Så det var jo dejligt endelig at finde svenskeren med hardtoppen, vi havde været meget spændte på om der var en carport eller garage. Det var der heldigvis, for nu sneede det bare helt vildt, så vi fik hardtoppen monteret, og efter en hurtig kop kaffe kunne vi så begynde vores hjemtur.

Sneen kom også helt bag på svenskerne, det var ikke normalt så tidligt på året, der var stadig grønne blade på træerne som dryssede ned i den hvide sne.

Da vi planlagde turen, havde vi regnet med en hyggetur i Sverige med masser af tid til frokost og lidt shopping inden vi skulle nå den sidste færge kl. 16.00. Glem det, vi måtte snegle os af sted, vejene var spejlglatte, både snepløve og biler kørte i grøften på stribe, meget af Skåne var uden strøm. Vi fik hverken frokost eller pause, vi var meget spændt på om vi kunne nå færgen, for bagagen lå i sommerhuset i Danmark, vi hverken kunne eller turde køre fra vejen. Men heldigvis gik alt godt, vi nåede færgen uden uheld 10 min. før afgang. Godt at Knud Erik havde skiftet til de vinterdæk, som fulgte med ved købet af vores MX5, lige inden vi kørte hjemmefra.

Men den lille blåfrosne (den er blå) klarede turen uden at kny. Så det er ikke kun en sommerbil.

Så I kan tro at vi er glade for vores MX5 og vi glæder os til sommerturene ud i det blå...

Mazda MX-5 Club 10 års jubilæum 2002

- af Helle Juhl

I 1990 kom en lille rap bil til Danmark. Den var rød eller blå, topersoners, moderne og utrolig smuk i sine linier. Havde ikke flere instrumenter end man skulle bruge og så var den inden for rimelighedens grænser i pris.

Først blev den præsenteret på biludstillingen i Danmark og fik megen omtale, og da den stod hos Mazda forhandlerne, var den FOR fristende for bl.a. Gitte Seeborg og mig selv. Jeg fik min den 1. maj 1990 og Gitte sin den 1. juni 1990. Det blev en super sommer. Vi husker, at det var "taget ned vejr" hver dag, og vi følte os meget smarte i vores nye køretøj. Man havde ikke noget imod at køre her og der i små og store ærinder, og Mx5 var og er et dejligt køretøj.

En dag kom Helle forbi nogle unge drenge, der først fik øje på bilen: "Nej hvor er dét en lækker bil...", og derefter, da de fik øje på føreren, "Og så er det en p i g e, der kører!" Det var i 1990. I dag er der mange topløse biler på gaden af alle slags, men det var sjovt at have Mx5 helt fra starten. Man vinkede til hinanden, når man mødte en kollega og fik en sludder.

20. januar 1992 fik alle Mx5 ejere et brev fra Mazda, om vi ville have noget imod, at vores navne og adresser blev givet til to Mx5 ejere, der ville starte en klub. Både Gitte og jeg skrev tilbage, at det var helt i orden, og at vi begge to syntes, det var en super ide.

En februar aften klokken 23.30 ringede telefonen, og det var Dick Aae i røret, om vi ville være med til at starte en Mx5 klub? Tilsyneladende sagde vi begge to "JA" med det samme, og på den måde kom vi til at møde hinanden, Dick Aae, Jens Holm, Gitte Seeberg og jeg. 4 forskellige mennesker, men fælles om en ting.

Vi fik senere at vide, at Dick syntes, der skulle nogen piger ind i Bestyrelsen, og fra da af trak vi aldrig selv en stol ud eller åbnede en bildør, hvis Dick var i nærheden

Gitte, som havde sit eget advokat kontor, lagde lokaler til, og vi mødtes for at skrive vedtægter og tale om det praktiske ved en opstart af klubben. Det blev til 3 til 4 møder, hvorefter vi den 5. april 1992 holdt Generalforsamling i Travbanens Restaurant i Charlottenlund. Mazda importøren ved John Mogensen var meget hjælpsom og gav bl.a. frokosten, samt senere hjælp til brevpapir, logo og klistermærker.

Allerede samme forår arrangerede Dick Aae et orienteringsløb, hvor vi havde en forrygende dag med mange poster, som skulle løses, skøn køretur i smukt landskab og afsluttende frokost. Da hver bil kom i mål, stod Dick ved mållinien og kastede vand på forruden. Det var en overraskelse og fik smilet frem hos alle. Der var fest og farver, hvor Dick var. Gitte blev nummer to og kørte glad hjem med en skind hjelm a la den røde baron i sin røde Mx5.

Alt for tidligt mistede vi Dick Aae, men hans ånd lever videre, og der er smil på læben hos alle os Mx5 ejere, dengang som nu.

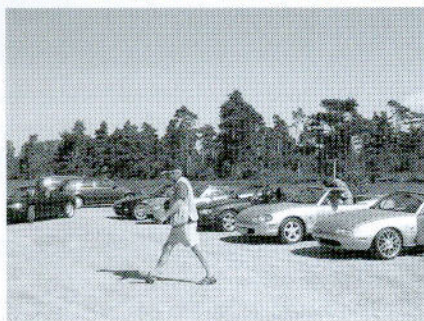
Turen til Smygehuk, Sverige – søndag d. 24. august 2003

- af Birte Lindgård, Roskilde

Vi troppede op på Mellemvej hos Marianne og Ove kl. 10. Efter lidt hyggesnak, læskende til ganen samt parkbeskuelse med tilstødende sø, startede vi bilerne op med Marianne og Ove som kortgeførere – med kurs mod Sverige.

Vejret var med os hele dagen. Vi kørte under tunnel og over bro

til Malmø. En rigtig flot tur med en fantastisk udsigt fra broen.

Efter betalingskontrollen, svensk told osv. fortsatte turen ad små veje og hyggelige byer til Skanör, et dejligt sted med hyggelige fiskerestauranter, havn med både i alle størrelser og så muligheden for et havbad.

Vi fandt et godt spisested, hvor vi indtog "Alt Godt Fra Havet". Efter det kulinariske – blev de lige nævnte bademuligheder benyttet. Efter badningen var alle friske til at køre videre til Sveriges sydligste punkt Smygehamn.

Vi brugte opholdet til besigtigelse af området til fods. Efter endt motion blev vi enige om, at vi via Mariannes navigation skulle vende kølerne mod Malmø – følgende de små veje. Det gjorde vi så i bogstaveligste forstand, idet vi også oplevede indtil flere svenske grusveje. Ros til Marianne for kyndig navigation.

Vel ankommet til den svenske side af betalingskontrollen, sagde vi farvel til hinanden. Alle var enige om, at det havde været en god dag.

MX-5

Salg af nye og brugte dele
Skader · Reperation · Restaurering
- udføres af en entusiast

v/Andreas Fast · Kådekildevej 15 · 5492 Vissenbjerg
Telefon 40 31 74 08

www.au2fast.dk

andreasfast@mail.tele.dk

Turen går til Røsnæs

- af Karin Slot

Først lidt historie

- det sted i Danmark, hvor der findes hele den smukkeste natur – og spændende historie helt tilbage til vikingetiden, hvor man fandt ud af, at inderfjorden (Gisseløre) var et ideelt sted for samling af ledingsflåder (Hærvig). Der opstod bosteder bag denne inderfjord og i 1170 byggede Esbern Snare sin borg og den berømte 5-tårnede kirke, som gennem århundreder har tegnet en silhuet, ingen andre byer kan vise magen til. I 1341 overtog Valdemar Atterdag borgen. Han lod den udbygge til en af rigets stærkeste og Kalundborg blev dengang skueplads for danehoffer og de store rigsråds møder. I et par hundrede år var Kalundborg en vigtig kongeby. I 1495 og igen 1617 blev byen hærget af brande og 1658 kom så svenskerne og jævnedes borgen med jorden. Byen er aldrig blevet genopbygget –

MX'erne havde samlingssted ved Q8 tanken i Kalundborg kl. 9.00 – så vækkeuret var sat tidligt for københavnerne.

Kl. 9 var der ankommet 7 MX5'ere – men vejrguderne var ikke helt med os – det regnede – selvom man siger – det aldrig regner på Røsnæs.

(men vi var jo heller ikke på Røsnæs endnu).

Vi startede med at køre ad Nørrealle – ud på Esbern Snaresvej (med Vor Frue Kirke på venstre hånd). Derefter ud på Røsnæsvej, ad Hestehavebakken med et smukt udsyn til fjorden (selvom det regnede) – ad Nyrupvejen – med åbne marker og græssende heste. Nu ender vi på landet – fortsætter ad Elledelvej – den lokale postbil gjorde vist store øjne – dette syn af 7 ens biler herude på landet – Vollerupvej og Kallerupvej med sine snoede sving og små bakker. Så nu måtte vi da snart være ude hos Ove Lau – men nej markerne fortsætter og fortsætter – kører og heste – en natur, der skal opleves – vi ender nu på Svenstrupvej og fortsæt-

ter mod Vollerup Strandvej. Her venter Ove og Marianne med morgenmad i deres nye sommerhus.

Der blev parkeret på en lige linie – lige foran hoveddøren – de nyplantede graner var vist i fare.

Vi fik et lækkert morgenbord og en skøn oplevelse af en dejlig smuk og uspoleret natur – lige ned til vandet. Efter morgenmaden blev der motioneret – en gåtur i området – og det regnede ikke.

Turen skulle jo gå til Røsnæs – og vi er ikke nået til Røsnæs endnu. Røsnæs starter først efter Kongstrup bakkene.

Vi starter nu forreste og bageste vogn med walkie talkie – men det er nu lige meget, for her gennem Røsnæs er der kun en

vej – så det med at køre forkert er vanskeligt.

Vi kører igennem en meget lille landsby Ulstrup med sin egen lille kirke og ikke mindst sit eget samfund. Vi er nu kommet til Røsnæs.

Vi passerer Naturskolen – med vand på begge sider – ender nu ude på Røsnæsspidsen. Så skal der traves. Vi skal nemlig ned til vandet.

Turen gennem skoven – en sanseoplevelse, der er svært at beskrive – både syn og hørelse og lugtesans bombarderes med indtryk på en gang.

Se – lige nu er der masser af fiskere i dag. Der fiskes hornfisk i stride strømme.

Og så møder vi det allersidste hus på Røsnæs – fyrpasserens.

Så går turen tilbage mod storbyen Kalundborg – og man har altså ikke været i Kalundborg, hvis man ikke har set Vor Frue Kirke. Så turen ender ved kirken i Højbyen – på torvet.

Nu havde tørsten meldt sig – så mon ikke der findes et listigt sted nede på Kordilgade?

Guide på turen var Ove Lau.

Mazda6

Klassens sportsentusiast

zoom-zoom

Hos Mazda er der lidt sport over alt, hvad vi foretager os. Og særligt den nye Mazda6 serie har opnået stor anerkendelse fra motorjournalister, for de sportslige køreegenskaber og det dynamiske design. Udfordrende og nytænkende – sådan er Mazda! Kom selv og få syn for sagen - netop nu kan du opleve det fulde modelprogram hos din Mazda forhandler.

OLE MATHIESEN BILER

Øtoftøgårdsvej 2 (Hveens Boulevard v/Falck)
2630 Taastrup Tel: 43 99 40 45
www.omb.dk

Fra fræk rød til uskyldig blå

- af Søren Hull Madsen

I april 1997 fik jeg min første MX5. En lille rød vildbasse med Sebring sportsudstødning og kun ganske få kilometer på bagen. Sænket og ukomfortabel – men ofte må man lide lidt for skønheden. Fuldstændig som ny selvom den var årgang 1990. Havde kun kørt når solen skinnede og ellers stået inde i en opvarmet udstilling.

Det var kærlighed ved første blik. En kærlighed som ikke blev mindre de mange efterfølgende år, for den svigtede aldrig – og med en rød-lakeret hardtop og vinterdæk var den kolde årstid heller ikke noget problem.

Og som en ekstra bonus kom medlemsskabet af MX5-klubben. Jens Holm var dengang formand, og indmeldelsen gik som smurt. Selvom Jens skulle på sommerferie dagen efter jeg ringede, sendte han straks et eksemplar af Roadstar og diverse andet materiale.

Jeg mindes stadig de første møder og ture i klubben. Det at køre midt i en lang række af MX5'ere på små snoede veje – og møde andre med samme interesse for og ofte stor viden om vores lille roadster – var en oplevelse udover det sædvanlige.

Men tiden gik, som den jo har for vane, og 1997 blev til 2002. Selvom den lille røde stadig var flot, begyndte tidens tand at gnave. 92.000 kilometer går ikke ubemærket hen. Det var tid til endnu et stort serviceeftersyn og opfølgende rustbehandling, forruden var revnet, sprinklervæskebeholderen utæt – for nu blot at nævne nogle af de mange småting.

Sandsynligvis ville det koste 20 – 25.000 kr. at shine den lille røde op til perfekt stand. Måske var det tid til at sige farvel til klaplygter og goddag til digitalur? I Jyllands-Posten var der en jubilæumsmodel fra 1999 til 239.000 kr. i Silkeborg. Afsted med færgen fra Samsø og over til bilernes by. Selvom forhandleren ville give en god pris for den gamle røde, var jubi-modellens innocent blue trods alt ikke noget for mig. Hjem igen og ind på internettet endnu en gang og studere udvalget af nyere brugte MX5'ere nærmere. For at gøre en lang historie kort endte det hele med, at jeg købte en anden jubilæumsmodel hos Mazda-forhandleren i Kolding. Lidt dyrere, men med væsentligt færre kilometer på tælleren.

Og nu står den lige neden for mit kontor, den blå jubilæumsmodel. Den er ikke nogen skønhedsåbenbaring med den stærke blå farve, de blanke fælge og bagagebærer på bagsmækken,

men den kører som en drøm. Og det er jo – trods alt – det vigtigste.

Det var lidt vemodigt at skille sig af med den lille røde. Så mange kilometer sammen, så meget frisk luft og sol i hår og ansigt. Så mange dejlige minder. Men det gode ved jubilæumsmodellen er, at kørefornemmelsen faktisk minder meget om den gamle. Den gør tingene ligeså godt – og i mange tilfælde endnu bedre. Den udstråler kvalitet, og har en række forbedringer, som man hurtigt lærer at værdsætte.

En mere praktisk kaleche med elopvarmet bagrude i glas, airbags, et mere anvendeligt bagagerum, fornuftigere forlygter osv. – og så er følelsen af en "ny" bil (19.000 km) jo heller ikke at foragte. Derimod kunne jeg godt undvære "nymodens gøgl" som elektriske ruder og servostyring, selvom – det må jeg indrømme – den fungerer fremragende. Man lægger stort set kun mærke til servo'en ved parkeringsmanøvrer.

Efterskrift: Artiklen er skrevet for et halvt år siden. Nu har jeg igen hjemme i Farum efter tre spændende år på Samsø, og har efterhånden vænnet mig til den blå farve – ja nogle gange synes jeg endda, at den er flot. Så med andre ord fortryder jeg ikke, at jeg sagde farvel til klaplygterne.

Skæve fælge

- af Knud Erik

Da jeg skulle have mine aluhjul afbalanceret, viste det sig, at det ene var skævt på indersiden. Og hvad gør man så? Trods sine kun 3 år var det ikke til at skaffe i hele Europa. Og når man i øvrigt er glad for fælgene, har man ikke lyst til at købe 4 nye trods flere gode tilbud fra div. dækfirmaer. Men der var dog en, der var ærlig og henviste til et lille firma på nettet, som hedder LM-OPRETNING i Silkeborg. Så er der nogen, der lige som jeg har været uheldig at trykke en fælg skæv, er der hjælp at hente der. God fornøjelse.

Bestyrelsen kom hinanden ved!

- af Marianne Lau

En halvkold fredag aften i august havde bestyrelsen sat hinanden stævne i vores sommerhus i Vollerup. I moderne managementsprog ville det hedde teambuilding, men

bestyrelsen kaldte det socialiseringsmøde. Både de ærede medlemmer af bestyrelsen og deres samleverer var med.

Alle havde bidraget med indkøb til bord og gane, og opgaverne på stedet blev løbende fordelt. Over grillmad og vin blev MX-5 situationen før, nu og i fremtiden vendt og drejet. Gamle minder og nye ideer blev luftet, men der var også tid til bare at interessere sig for hinanden – snakke ferie, børn og arbejde.

Mørket indhentede os hurtigt, så vi nåede aldrig til de planlagte Vollerupmesterskaber i ringkastning. En mindre gruppe – jeg tror det var mænd – fandt dog de store arbejdslamper frem og gennemførte under høje råb og mobbende kommentarer en spændende dartturnering. Aftenen blev rundet af med en håndmad og en øl. Takket være Stephens hytteudlejning på genbo-grunden (vores søn) blev der fundet en seng til alle – store og små.

Lørdag morgen var et par friske herrer i Kalundborg og hente morgenmad. Trods pæne bølger og en lidt kold vind hoppede 5, ikke navngivne, personer i vandet. Uha-uha hvor det friskede. Et par biler drog afsted, mens resten tog fat på en krævende petanquedyst på en ikke helt reglementeret bane. Værtsparet modtog klager over huller i banen, og der kunne også spores en vis utilfredshed med opmåling og dommerafgørelser. Af hensyn til samarbejdet i bestyrelsen, må jeg hellere holde resultatet hemmeligt.

Ved frokost tid blev der vinket farvel til de sidste.

Tilstede var: Bjørn og Lene; Michael, Christina og lille Olivia; Dorte og Claes; Lars; Rene og Lise; Ove og Marianne.

Det lille Cabrio-Leksikon

- af Søren Hull Madsen

En åben bil er ikke bare en åben bil. Det er meget mere kompliceret, end vi almindeligvis går rundt og forestiller os, for der findes et ual af betegnelser. Hvilken man bør anvende afhænger af bilens formål og den mængde luft, som fornøjer fører og eventuelle passagerer med.

Vil man være på den sikre side – og ikke falde i vandet og røbe sin uvidenhed – kan betegnelsen *cabriolet* altid bruges. Men her i klubben har vi vel lidt større ambitioner. Derfor dette lille Cabrio-Leksikon eller (hvis det skal være fornemt) Danske Encyklopædi for åbne biler.

Cabriolet: Anvendes i dag som en fællesbetegnelse for alle åbne vogne, men betyder egentlig en vogn med nedrullelige eller aftagelige sideruder og en foret eller polstret kaleche, som kan åbnes helt.

Roadster: Begrebet stammer fra hestevognene og betegner et let tosædet køretøj. Den klassiske roadster havde udskårne (dvs. "nedringede") døre, gemmevæk-side-

ruder og en uforet kaleche, som det kendes fra fx en Morgan Plus 8.

Spider: En kultiveret bror til roadsteren med nedrullelige sideruder og en uforet kaleche, som fuldstændig forsvindes under et fladt dækket. Alfa Romeo har i mange år benyttet betegnelsen Spider, som for resten betyder edderkop på engelsk.

Speedster: En ekstrem roadster med meget lav forrude, flad silhuet og en nødkaleche. Var særdeles populær i Amerika. Det klassiske eksempel: Porsche 356.

Retractable: Betegnelse for en vogn med en elektrisk sænkbar hardtop (eller tag), som kombinerer fordelene ved åbne og lukkede biler. Først set på Peugeot 402 for mange år siden – anvendes i dag på fx Peugeot 206 CC og Mercedes SLK.

Targa: Det italienske år for skjold som Porsche har taget patent på til sine modeller med styrtøjle og aftageligt midtertag. Andre bilproducenter – som fx Nissan eller Chevrolet – anvender betegnelsen T-Roof.

Buggy: Denne enkle fritidsbil, som også benævnes beachbuggy, var især populær i 60'erne og 70'erne. Består af et badekaragtigt karosseri monteret på et forkortet Folkevogns chassis. Navnet stammer fra "bug" (insekt), som englænderne kalder den gamle klassiske folkevogn.

Landaulet: En limousine hvor det bagerste tag kan åbnes. Navnet stammer oprindeligt fra en firspandshestevogn, som den østrigske kejser Joseph I. lod bygge i Landau/Phalz.

Cabrio-Limousine: Krydsning mellem en cabriolet og en almindelig personvogn (limousine). Faste døre- og vinduesrammer. Klassiske eksempler er Fiat Topolino og Citroen 2 CV med solskinstag.

Og hvad kan vi så lære af denne gennemgang? Jo, i klassisk forstand er vores MX-5 slet ikke en roadster, men nok nærmere en spider. Men på den anden side – med den udvikling der er sket henimod mere og mere komfortable biler, kombineret med sprogets almindelige devaluering, kan vi vist roligt betegne vores lille åbne sportsvogn for en ægte roadster.

Vi kan også se, at bilfabrikkerne ikke går så højt op i at benytte korrekte betegnelser. Nyeste eksempel er den lille Smart Roadster, som med sin faste bagrude/styrtøjle-konstruktion vel nærmest er en targa. Heller ikke Opel Speedster lever op til sit navn. Men på den anden side gør det vel ikke noget – det vigtigste er jo stadig at få vind i håret, sol på huden og opleve den pragtfulde fornemmelse af at køre uden tag over hovedet. Og det krav lever alle åbne biler jo op til.

Kilde: Frit efter artiklen "Offene Worte" i auto, motor und sport, 7/1996.

MAGLESØ TRAKTØRSTED

Stedet hvor MX-5 Club Denmark mødes, Traktørstedet åbner Palmesøndag og slutter sæsonen sidste weekend i december. Ring og hør nærmere om de daglige åbningstider. Maglesø Traktørsted v/ Ole Rasmussen, Maglesøvej 6, 4300 Holbæk, telefon 5918 3168 privat 5917 5516, www.maglesoe-traktoersted.dk hvor der er kort over området.

